

Tre og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Fredagen den 20de Marts Kl. 2.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg ved Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) har modtaget et af forskjellige Familiefædre i Søby og Hallenslev Sogne i Holbæk Amt understrevet Andragende til Rigsdagen, hvori de udtale sig imod det forelagte Forslag til Lov om Valg- og Hjælpefmenigheder. Dette Andragende vil blive henlagt i Ræsesalen til de ærede Medlemmers Underretning.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: Fortsættelse af tredie Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.“

Formanden: Det Afssnit, der foreligger til Forhandling, omfatter, som de ærede Medlemmer ville erindre, Endringsforslagene Nr. 53 og 54 til § 25 samt Endringsforlaget Nr. 58 til § 10 tilligemed de tilsvarende Paragraver. — Forhandlingen over dette Afssnit er gjenoptagen. Den ærede Folkethingetsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.

J. A. Hansen: Den høitærede Kirkeminister udtalte igaar det Samme, som vi have hørt af hans Formand og af Regjeringen gennem Conseilspræsidenten, nemlig at Loven om Valgmenigheder og Spørgsmaalet om en Kirkecommission ere uadskillelig forbundne med hinanden, hvorhos den høitærede Kirkeminister tilføiede, at Valgmenighedslovens Indhold ligesfrem henpegede paa Nedsættelsen af en Kirkecommission. Jeg har ikke kunnet og kan heller ikke endnu overbevise mig om, at der er en saadan Forbindelse tilstede imellem disse to Sager; jeg mener tværtimod, at det Modsatte finder Sted. Der er her i Thinget ind-

bragt to Lovforslag, nemlig om Geistlighedens Lønning og om Menighedernes Deeltagelse i Valget af deres Præster, i hvilke Udvalgsbetænkninger nu foreligge Thinget, og det forekommer mig, at disse Lovforslag, navnlig det sidste af dem, staaer i en saa nær, for ikke at sige uadskillelig, Forbindelse med Valgmenighedsloven, at man snarere maa antage, at de udgjøre en Heelhed, men det har viist sig, at netop Spørgsmaalet om en Kirkecommission har skudt hine to Lovforslag saaledes ud i Fremtiden, at der ikke er nogen nær Udsigt til at de ville gaae igjennem; det er netop blevet erklæret, at de ikke ville blive tiltraadte af Regjeringen, forinden en Kirkecommission er hørt om dem. De Love, jeg har antaget hørte sammen, ere altsaa netop ved dette Spørgsmaal om en Kirkecommission skilte ad paa en saadan Maade, at de ere stillede ganske modsat til hinanden, medens Kirkecommissionen og Valgmenighedsloven erklæres for at høre sammen. Jeg kan, som sagt, ikke forstaae denne Betragtning, thi mig forekommer det, at hvis ingen af de to andre nævnte Love kan tiltrædes af Regjeringen eller gennemføres, før en Kirkecommission er hørt, maa det Samme siges om Valgmenighedsloven. Jeg kan ikke indsee, hvorledes det rimer sig sammen, naar man siger, at Regjeringen kan tiltræde Valgmenighedsloven uden at have hørt en Kirkecommission, men at den ikke kan tiltræde de andre kirkelige Reformers, uden at en saadan er hørt. Jeg staaer altsaa paa et Standpunkt, der er aldeles forffjelligt fra Regjeringens, ogsaa fra den nuværende Kirkeministers, men dette gjør, at jeg heller ikke kan tiltræde det Forslag, der under Nr. 53 er stillet af et Mindretal i Finantsudvalget, men derimod forstaaer jeg ikke, hvorfor Regjeringen ikke kan modtage det; jeg forstaaer ikke, hvorledes den høitagtede Kirkeminister kan ville modsætte sig det, thi det gaar jo ligesfrem ud fra den Betragtning, at Valgmenighedsloven og Kirkecommissionen ere en Heelhed, saaledes at den ene er en Betingelse for den anden, og saaledes, at man ikke kan forfaste den ene af disse Dele, nemlig Valgmenighedsloven, men paa den anden Side ville nedsætte en Kirkecommission. Jeg kan, som sagt, ikke forstaae, hvorfor Regjeringen